

Πειραιώς Σεραφείμ: Να αντισταθούμε στις επιρροές που «θεσμοθετούν την ανατροπή της ανθρώπινης φύσης»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, Ιερούργησε χθες, Κυριακή 27 Οκτωβρίου, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πειραιώς](#) κ. Σεραφείμ, ο οποίος τέλεσε την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία «του Αγίου ενδόξου Αποστόλου και Ιερομάρτυρος και πρώτου Επισκόπου Ιεροσολύμων, Ιακώβου του Αδελφοθέου».

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στη **Θεία Ευχαριστία**, επεσήμανε ότι δεν είναι απλώς μία «προς τον Θεό επικοινωνία», αλλά μία «κοινωνία και ανάκραση των προσώπων μας» με το Θείο.

Κάνοντας λόγο για τη λειτουργική αυτή πράξη, τόνισε ότι με τον τρόπο αυτό καλούμαστε να κοινωνήσουμε με τα «μέλη της Εκκλησίας των πρώτων αιώνων που είναι παρόντα πάντοτε στη διαχρονική πορεία της Εκκλησίας του Θεού και να αισθανθούμε αυτή την κοινωνία, την ενότητα, την αλληλοπεριχώρηση, την ταύτιση με τους Αγίους». «Επιδιώκουμε ακριβώς την μεταστοιχείωσή μας και την μετάπλασή μας, την πνευματική αναγέννησή μας. Η Ευχαριστία είναι η υψίστη ευλογία του Θεού, διότι δεν ομιλούμε εδώ για μία προς τον Θεό επικοινωνία, αλλά για μία κοινωνία και ανάκραση των προσώπων μας. Για μία ένωση της υπάρξεώς μας με τον αιώνιο Δημιουργό μας», όπως χαρακτηριστικά είπε.

Στη συνέχεια αναφερόμενος στην Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, σημείωσε «τρία υπέροχα και μοναδικά σημεία σκέψεως, **πνευματικής μελέτης και ιεράς προσευχής**. Το ένα είναι ο Κύριος. Το δεύτερο είναι ο κόσμος μας, ο όχλος. Το τρίτο η μία ψυχή». «Αυτό παρουσιάζεται σήμερα με την θεραπεία της αιμορροούσης γυναικός», είπε ο Σεβασμιώτατος και υπογράμμισε: «Ο Θεός είναι αγάπη. Υπάρχει ως αγάπη. Εμείς είμεθα γεγονότα αγάπης για αυτό ήρθαμε στην ύπαρξη από την μη ύπαρξη. Επειδή μας αγάπησε. Επειδή Εκείνος μας σκέφτηκε, επειδή Εκείνος μας δημιούργησε, επειδή Εκείνος εμφύσησε μέσα μας πνοή ζωής και εμείς οι χωματένιοι γίναμε κοινωνοί της ζωής του Θεού επειδή μας αγαπά. Όχι μόνο μας αγαπά, αλλά θυσιάζει και τον εαυτόν Του για εμάς και μας ανεβάζει σε τέτοιο ύψος, ώστε να παρεδρεύουμε εκ δεξιών του Θεού και Πατρός».

Κάνοντας λόγο για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο κόσμος σήμερα, αναφέρθηκε στον «κόσμο, τον όχλο» που συχνά επιλέγει την απομάκρυνση από το Θεό. «Ο κόσμος, ο όχλος κείται εν τω πονηρώ», από επιλογή. «Είναι η επιλογή που έγινε μέσα στον κήπο της Εδέμ όταν πίστεψαν το ψεύτικο μήνυμα του όφεως», είπε ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας ότι αυτό «συνεχίζεται και τώρα και πάντοτε».

Ο σύγχρονος άνθρωπος, τόνισε, επηρεάζεται από ρεύματα αυτοπραγμάτωσης και υπερανθρωπισμού, που βασίζονται στην αυταπάτη ότι ο άνθρωπος δεν χρειάζεται τον Δημιουργό του. Ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε όλους να παραμείνουν κοντά στην Εκκλησία και στην πίστη, αντιστεκόμενοι στις επιρροές που «θεσμοθετούν την ανατροπή της ανθρώπινης φύσης» και οδηγούν τον άνθρωπο μακριά από την πηγή της ζωής.

«Δεν έγινε προσφάτως η θεσμοθέτηση της ανατροπής της ανθρώπινης οντολογίας και φυσιολογίας από κατ' όνομα χριστιανούς, που έτσι τουλάχιστον ισχυρίζονται;», διερωτήθηκε και επεσήμανε: «Χριστιανοί να ψηφίζουν εναντίον του νόμου του Θεού. Να ψηφίζουν την ανατροπή της ανθρώπινης φύσεως που δεν μπορεί να γίνει βέβαια, γιατί η ανθρώπινη μορφολογία είναι δεδομένη. Δεν αλλάζει αυτή ότι και αν μηχανευθεί ο αρρωστημένος νους μας. Και όμως ψηφίστηκε και θεωρήθηκε και πρόοδος. Πρόσωπα ηγεμονικά κορυβαντιούσαν, επέχερων για τον δήθεν θρίαμβο του δικαιωματισμού». Σε αυτή την ιλαροτραγωδία οδηγείται ο κόσμος, ο όχλος, οι

πολλοί».

«Και έχουμε και τη μία ψυχή», συνέχισε, «τον έναν άνθρωπο που εδώ υποστασιάζεται από την αιμορροούσα, η οποία έχουσα την πληγή της ασθένειας δώδεκα ολόκληρα χρόνια και έχοντας δαπανήσει τεράστια περιουσία σε ιατρούς, χωρίς καμία θεραπεία, έχει την δυνατότητα να κατανοήσει την ευθύνη της και να αναζητήσει τη λύτρωσή της». Η μία ψυχή αγγίζει τον Κύριο «με μία κοινωνία, με μία πνευματική κρίση, σκέψη, απόφαση, λατρεία, πίστη ότι Αυτός είναι ο Σωτήρας. Ότι αυτό που είναι Αυτός, είναι το πάν. Ότι Αυτός μπορεί να τη θεραπεύσει, να τη σώσει. Και γίνεται το θαύμα! Με αυτόν τον τρόπο που δεν το απολαμβάνουν οι πολλοί, ο όχλος, ο κόσμος», γιατί όπως εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, «όλοι αυτοί οι άνθρωποι δεν κοινωνούν με το Χριστό. Δεν μετέχουν στο Χριστό. Δεν χαίρονται το Χριστό. Δεν απολαμβάνουν το Χριστό. Τον βλέπουν σαν ένα γεγονός, σαν ένα παράξενο θέαμα», «σαν έναν θαυματοποιό. Όχι σαν πρόσωπο που μπορεί να τους δώσει ζωή και λύτρωση. Και ο Κύριος καταδεικνύει την μία ψυχή, η οποία καθώς κατάλαβε ότι δεν πέρασε απαρατήρητη αυτό το απαλό της άγγιγμα», «κατέθεσε όλο το βάρος της υπάρξεώς της και την πίστη της στον Χριστό. Και έτσι αναδείχθηκε η μία ψυχή και ο τρόπος της μετοχής στη ζωή του Θεού» «που είναι μία προσωπική κοινωνία με τον Κύριο».

«Πλημμυρίζει χαρά όλος ο ουρανός» «για έναν αμαρτωλό που μετανοεί και κοινωνεί με τον πρόσωπό Του και σώζεται». «Εμείς αυτή την κοινωνία την απολαμβάνουμε στη λατρεία μας», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «σε λίγο εμείς δεν θα αγγίξουμε κάπου στο κράσπεδο των ιματίων. Θα πάρουμε όλον τον Θεόν μέσα μας. Όλο το πλήρωμα της Θεότητας σωματικώς, θα το πάρουμε μέσα μας και θα γίνει αυτή η ώσμωση, η

ανάκραση του δικού μας κτιστού με τον Άκτιστο Δημιουργό».

«Αυτό το θαύμα πρέπει να μας συνέχει και να μας εκστασιάζει», επεσήμανε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «καλούμαστε αυτή την ώρα να κατανοήσουμε το μέγεθος της Θείας Ευεργεσίας, όπως ακριβώς η αιμορροούσα, αλλά στην νιοστή δύναμη». «Η Εκκλησία μας είναι ένα πανηγύρι, ένα γιορτάσι. Εδώ ερχόμαστε για να πανηγυρίσουμε, για να χαρούμε, για να γιορτάσουμε, για να μεθύσουμε από τη αγάπη του Θεού», είπε καταλήγοντας, καλώντας όλους να αντλήσουν δύναμη από την πίστη, να αντισταθούν στα αρνητικά ρεύματα της εποχής και να διατηρήσουν τη «χαρά, τη δόξα και την αιώνια πληρότητα» που μας χαρίζει η ένωση με τον Κύριο.

